Dosarul nr. 1-190/25
1-24098351-32-1-14082025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

17 decembrie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești(sediul Ialoveni)
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Caragia
Grefieri Tatiana Levinte, Liliana Bogos, Mădălina Stănilă
Cu participarea:
Procurorului Valeriu Cîrlan
Avocatului Serghei Postica
Inculpatului *****

rejudecând cauza penală în partea individualizării pedepsei în cauza penală privind învinuirea lui,

***** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r*****, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, nesupus militar, studii medii incomplete, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neîncadrat în câmpul muncii, nu este încadrat în grad de invaliditate, nu deține titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

- învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin. (1) și art.312 alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 14.08.2025 – 17.12.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

A c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 25 martie 2025, ***** s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Codul penal al Republicii Moldova și s-a liberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în temeiul art. 332 alin.(1) Codul de procedură penală, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

2. ***** s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.312 alin.(1) Codul penal și s-a liberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în temeiul art. 332 alin.(1) Codul de procedură penală, în legătură cu intervenirea

termenului prescripției tragerii la răspundere penală

3. Sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.1-201/2024 din 25 martie 2025, a fost contestată la data de 01 aprilie 2025 de către acuzatorul de stat cu apel la Curtea de Apel Centru, în partea individualizării pedepsei inculpatului *****.

4. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru nr.1r-406/25 din 29 iulie 2025, s-a admis recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.1-201/2024 din 25 martie 2025, casată sentința parțial în partea liberării de răspundere penală și se dispune în această parte rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5. În continuare, în vederea stabilirii unei pedepse juste și corecte, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile articolelor 7 și 75 din Codul penal.

6. Astfel, norma prevăzută la art. 7, alin. (1), din Codul penal, stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Norma indicată coroborată cu prevederile art. 75, alin. (1), din Codul penal, stabilește că persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni li se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

7. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

8. Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

9. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

10. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară

demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

11. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

12. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpați, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

13. În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

14. Instanța menționează că printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

15. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

16. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

17. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe

contrar scopului urmărit.

18. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

19. La caz, instanța reține că inculpatul ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin.(1) și art. 312 alin.(1) Cod penal.

20. Instanța de judecată reține că art. 311 alin.(1) Codul penal (în vigoare la data comiterii faptei), prevedea o cu amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, conform art. 16 Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune ușoară, instanța de judecată reține că articolul dat nu a fost modificat.

21. Art. 312 alin.(1) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei) prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 2 ani.

22. În urma modificărilor operate prin legea nr. 316 din 06.06.2024, în vigoare la 07.09.2024 art. 312 alin. (1) Codul penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 2 ani, iar conform art. 16 Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

23. Prin acest fapt se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

24. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

25. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art. 10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

26. Pornind de la prevederile art. 10 alin. (2) CP, instanța de judecată reține că, inculpatul are dreptul să beneficieze de efectele legii care era în vigoare la momentul comiterii faptei, aceasta fiind mai favorabilă pentru inculpat.

27. În această ordine de idei, instanța de judecată la individualizarea pedepsei ce urmează a-i fi stabilită lui ***** pentru infracțiunele incriminate și recunoscute de acesta va ține cont de limitele stabilite de art. 311 alin.(1) și art. 312 alin.(1) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptelor).

28. Subsecvent, instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 53 Codul penal, persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripţiei de tragere la răspundere penală.

29. În contextul expus, instanța de judecată reține prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal potrivit cărora persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Iar, alin.(2) aceeași norme indică că prescripția curge din ziua săvârșirii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.

30. Totodată, este de remarcat faptul că potrivit aceluiași articol alin.(4) (în redacția legii de până la modificările survenite din 07.09.2024), se menționa că prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripţiei în acest caz începe din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi.

31. Astfel, deși inculpatul ***** a comis infracțiunile prevăzute de art. 311 alin.(1) și de art. 312 alin.(1) Cod penal, la 13.10.2022, la ora 13:32, fiind infracțiuni ușoare pentru care termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală fiind de 2 ani, în mod normal urma să expire la data de 13.10.2024, însă din cauza că până la expirarea termenelor prevăzute lege, inculpatul comite o altă infracțiune și anume la 29 mai 2024, pentru care legea prevede aplicarea pedeapsei cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, la 16 august 2024, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, în acest sens, calcularea prescripţiei a început să curgă din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi, adică, din 29 mai 2024. Așadar, termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală a inculpatului a fost întrerupt.

32. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea.

33. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, în privința inculpatului ***** nu au fost stabilite.

34. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 Cod penal, în privința inculpatului ***** au fost stabilite: căința sinceră de cele săvârșite.

35. Referitor la persoana inculpatului ***** instanța de judecată a stabilit că acesta se caracterizează negativ (f.d.72), fără persoane la întreținere, la evidența

medicului psihiatru nu se află (f.d.74), anterior a fost condamnat (f.d.76), sancționat contravențional (f.d.77).

36. Instanța notează că corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

37. În ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat ca să fie recunoscut culpabil ***** de comiterea infracțiunilor imputate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în mărime de 1 an, pentru fiecare infracțiune. În baza art.84 Codul penală, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili pedeapsă definitivă de 1 (unu) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

38. Apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, ori, pedeapsa cu închisoare consideră că este prea aspră.

39. În conformitate cu prevederile art.80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

40. În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 311 alin.(1) Cod penal Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică după cum urmează: amendă - 500 u.c; munca neremunerată în folosul comunității de la 135 ore până la 180 ore și închisoare de la 3 luni până la 1 an și 6 luni.

41. Iar, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 312 alin.(1) Cod penal după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal vor fi, amendă - 500 u.c; munca neremunerată în folosul comunității de la 135 ore până la 180 ore și închisoare de la 3 luni până la 1 an și 6 luni, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 2 ani.

42. Prin urmare, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului ***** instanţa va ţine cont de cumulul circumstanțelor constatate și corespunzător va determina pedeapsa în limita sancțiunilor prevăzute în dispoziția art. 311 alin.(1) și 312 alin.(1) Codul penal, de la care va deduce reducerile stabilite de art. 80^1 CP, ca urmare a recunoașterii săvârşirii faptelor indicate în rechizitoriu.

43. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancţiunele normelor penale speciale imperative, incriminate inculpatului, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat - este aplicarea unei pedepse sub

formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracţiunele săvârşie, dar şi cu comportamentul şi starea persoanei inculpatulu.i

44. Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, ”închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani”.

45. Conform prevederilor art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

46. La caz, fiind aplicabile și prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, „Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

47. Așadar, reieșind din circumstanțele date, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite în cazul din speță, ținând cont de scopul pedepsei penale, de comportamentul inculpatului ***** instanța consideră că în privința acestuia este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare după cum urmează: în baza art.311 alin.(1) Codul penal – 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; art.312 alin.(1) Codul penal – 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate.

48. Astfel, în baza art. 84 alin. (1) Codul Penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui ***** a-i stabili pedeapsa definitivă – 1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate.

49. Totuși, închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

50. Astfel, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare cu executare la închisoare, în circumstanțele descrise supra, instanţa nu consideră raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în

temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) din Codul penal.

51. Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

52. Totodată prin Legea nr. 136 din 07.06.2024 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 07.09.2024, în alineatul 17 al prezentei Legi este stipulat că la art. 90 alineatul (2) din Codul Penal, cifra „5” se substituie cu cifra „3” .

53. În context, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de 2 (doi) ani.

54. În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

55. La fel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Codul penal (modificat la 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 07.09.2024), aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

56. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

57. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

58. Raționamentul aplicării prevederilor art. 90 din Codul penal, are la origine toate circumstanțele cauzei, persoana inculpatului ***** precum și comportamentul

acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune.

59. Astfel, în cauza Mudric contra Moldovei (hotărârea din 16 iulie 2013), Curtea a indicat că art.1 coroborat cu art.3 impune statelor obligații positive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise de art.3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de personale private.

Cu privire la măsura preventivă

60. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

61. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

62. Totuşi, în acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

63. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

64. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol. Astfel, instanţa statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

65. Instanța menționează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată

66. În baza celor expuse, conducându-se de art.80[1], art.90 Codul penal, art.364[1], art. 391, art. 392-395 Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

hotărăşte:

***** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r*****, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.311 alin.(1) și art.312 alin.(1) Codul penal, prin Sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.1-

201/2024 din 25 martie 2025, și se condamnă în baza acestor Legi, la pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.311 alin.(1) Codul penal – 1 (unui) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.312 alin.(1) Codul penal – 1 (unui) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Codul Penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui ***** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r*****, a-i stabili **pedeapsa definitivă – 1 (unu) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.**

În temeiul art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa cu închisoare stabilită lui ***** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r*****, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă ***** născut la *****, IDNP *****, originar din și domiciliat în r*****, în perioada de probațiune:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

2) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

3) să participe la programe probaţionale.

Condamnatul ***** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r*****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** născut la *****, IDNP *****, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până la intrarea în vigoare a sentinței.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei, judecătorul **Veaceslav Caragia**